

lem spurgte om. Imidlertid tror jeg at være i Overensstemmelse med Finansudvalget i dette høje Ting, naar jeg for Jærnbanomateriellets Vedkommende har udbudt det i den sidste Tid ved almindelig Licitation hele Verden over. Det udelukker jo ikke, at man kan tage Hensyn til den indenlandske Virksomhed, og det har man ogsaa gjort. Men der er givet Leverance af Materiel til Udlandet, særlig for saadant Materiels Vedkommende, hvortil vi ikke have tilstrækkelig store Fabrikker her i Landet, og for hvilket Prisen i Udlandet var væsentlig billigere end den, for hvilken det kunde opnaas her. Men der vil i den Henseende blive gjort, hvad der kan gøres paa forsvarlig Maade, og jeg haaber, at Bygningen af de to Dampfærger maa sluttelig blive hos de danske Fabrikker. Jeg tror dog, at da det drejer sig om saa store Summer, som der her er Tale om, vil det være rigtigt, at man ikke indskrænker sig til at henvende sig til de to danske Skibsværfter, men ogsaa henvender sig andetsteds. Det kan saa maaske gaa, som det er gaaet tidligere, at de danske Virksomheder med Rette faa Fortrinnet.

Naar det ærede Medlem for Thisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) har anket over, at man favoriserede de Egne, som ere daarligst stillede, urimeligt ved at give dem Statsbaner, skal jeg sige, at hvis man gjorde det, var hans Anke rigtig, men jeg vil dog henlede Opmærksomheden paa, at det har netop ikke været det Synspunkt, som har været anlagt i den jydsk Jærnbanekommission. Man ønskede ikke at bygge Statsbaner fra Viborg til Herning eller fra Langaa til Silkeborg eller fra Holstebro til Vejle, fordi Egnene vare fattige og ikke kunde betale Banerne selv som private Baner. Vil det ærede Medlem gøre sig nøje bekendt med Kommissionsbetænkningen, vil han se, at Synspunktet har været, at de Baner, som havde Betingelser for en gennemgaaende Trafik, skulde bygges som Statsbaner. Andet Synspunkt har der ikke været anlagt. Hvis man havde anlagt det Synspunkt, at de Baner, som ikke kunde betale sig, skulde anlægges som Statsbaner, og de øvrige Baner skulde betale Halvdelen selv som Privatbaner, vilde det fra Statens Side have været et rent galt Synspunkt, og det vilde ogsaa have været en Favorisering af de slettest stillede Egne.

Jeg har i denne Sag været stillet over for en meget vanskelig Opgave, og det har været min Plan fra den første Dag ikke at foretage mig noget i denne Sag, som

kunde præjudicere den Stilling, som det andet Ting kunde ønske at indtage til Sagen. Dette har jeg holdt. Landstinget har i denne Sag staaet fuldstændig frit, men for at det skulde staa fuldstændig frit, var det ogsaa nødvendigt, at jeg ikke stillede mig afvisende over for noget af det, til hvis Udførelse Regeringen tidligere havde udtalt sin Beredvillighed til at hjælpe, og det har jeg heller ikke gjort. Jeg kan derfor med ikke ringe Tilfredsstillelse se paa den Afgørelse, som forhaabentlig nu snart vil blive truffen, idet i Virkeligheden Indenrigsministeren faar alle de Forslag, som han har fremsat her i dette Ting, og i øvrigt ikke faar noget, som han ikke under andre Forhold i alt Fald om forholdsvis kort Tid vilde have været beredt til at fremsætte Forslag om.

N. C. Jensen: Jeg skal kun gøre den korte Bemærkning, at efter at have hørt den ærede Ordførers Udtalelse angaaende den fremtidige Stilling til disse Baner finder jeg ingen Anledning til at stemme mod disse Forslag, men vil stemme for Flertallets Indstilling.

T. Nielsen: Naar jeg nu ogsaa kan sige ja til den foreliggende Indstilling fra Fællesudvalgets Flertal, er det ligeledes paa Grund af den ærede Ordførers Udtalelse om at fortsætte Holstebro—Herning-Banen til Vejle.

Sloth: Jeg vil ikke forlade Rigsdagen uden at sige den højtærede Minister Tak for den anbefaling, han gav mig med hjem til mine Vælgere. Jeg tror imidlertid ikke, de ville være særdeles tilfredse med denne Udtalelse. De vide nemlig meget godt, at Stillingen tidligere baade fra Regeringens og Tingets Side har været den, at der godt kunde anlægges en Statsbane paa den af mig anbefalede Vej, og desuden vide de af Forhandlingerne, der have været førte med Mænd i de nuværende Statsbaners Tjeneste, at det under alle de Forarbejder, der vare gjorte, var Tanken at anlægge Banen som Statsbane, selvfølgelig med det for Øje, at det vilde blive et Knudepunkt. Desuden vide vi ogsaa af Erfaring, at Jærnbaneadministrationen i den Slags Spørgsmaal mere eller mindre kan forandre Anskuelser over for disse tekniske Spørgsmaal, naar Omstændigheder enten af den ene eller af den anden Art fordre det, saa jeg trorster mig ikke til i nogen Maade at kunne benytte den anbefaling, den højtærede Minister